

DEN
BRITTISKA REGERINGEN
OCH
JIHAD

Den
Brittiska Regeringen
och
Jihad

(Government Angreizi aur Jihad)

Hazrat Mirza Ghulam Ahmad

Den Utlovade Messias och al-Imam al-Mahdi
(frid vare med honom)

ISLAM INTERNATIONAL PUBLICATIONS LTD.

Den Brittiska Regeringen och Jihad

A Swedish rendering of the book:

Government Angreizi aur Jihad

Först utgåvan på Engelska publicerad i Storbrittanien år 2006

Första svenska upplagan 2024

Översatt från urdu till svenska av:

Dr. Anas Ahmad Rashid

Kontakt:

Islams Ahmadiyyaförsamling

Nasir Moskén

Tolvskillingsgatan 1

SE-414 82 Göteborg, Sverige

tel. 031-741 64 80, 031-741 64 89

e-post: info@ahmadiyya.se

webb: ahmadiyya.se, alislam.org

© Islam International Publications Ltd.

Publicerad av:

Islam International Publications Ltd.

Unit 3, Bourne Mill Business Park, Guildford Rd

Farnham, Surrey GU9 9PS

Storbritannien

ISBN: 978-91-987345-2-2

Ingen del av denna publikation får reproduceras eller överföras i någon som helst form, eller på vilket sätt som helst, vare sig elektroniskt eller mekaniskt, inklusive fotokopiering, inspelning eller någon slags informationslagring och återhämtningssystem, utan skriftligt tillstånd från utgivaren.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

Förlagets anmärkning	vii
Förkortningar som använts i boken	ix
Translitteration	x
Ordlista över viktiga termer	xiii
Författaren	xviii
Den Brittiska regeringen och Jihad	1
Bilaga till broschyren "Jihad"	26

FÖRLAGETS ANMÄRKNING

Government Angreizi aur Jihad (Den Brittiska Regeringen och Jihad) är ett häfte skrivet på urdu år 1900 av Hazrat Mirza Ghulam Ahmad (frid vare med honom), den Utlovade Messias och grundaren av Ahmadiyya Muslimska samfundet. I denna skrift hänvisar han till den Heliga Qur'anen och den Heliga Profeten Muhammed (Allahs frid och välsignelser vare med honom) *ahadith* (profetiska utsagor) för att förklara den sanna naturen av det islamiska begreppet *Jihad*.

Författaren hänvisar till den islamiska trons fredliga natur och förklarar att muslimerna tog till försvarskrig tidigt i sin troshistoria först efter att ha lidit tretton år av brutalt förtryck. Det gudomliga tillståndet att slå tillbaka gavs med det specifika syftet att försvara sig själva, bestraffa angripare och upprätthålla samvetsfrihet.

Vi är tacksamma till bokens översättare Dr. Anas Ahmad Rashid för hans arbete med att översätta boken.

Munir-ud-Din Shams
Additional Wakīlut-Taṣnīf
London, April 2024

FÖRKORTNINGAR SOM ANVÄNTS I BOKEN

sa

sal-lallahu 'alaihi wa sallam

Allahs frid och välsignelser vare med honom.

Förkortningen skrivs efter den Heliga Profeten Muhammads^{sa} namn.

al

'alaihis salatu was salam

Allahs frid vare med honom.

Förkortningen skrivs efter omnämnandet av andra profeter än den Heliga Profeten Muhammad^{sa}.

ra

radi-Allaho 'anhu/'anha/'anhum

Må Allah vara nöjd med honom/henne/dem.

Förkortningen skrivs efter den Heliga Profeten Muhammads^{sa} följeslagares namn.

TRANSLITTERATION

Denna bok använder följande translitterationssystem, vilket antagits av det kungliga asiatiska sällskapet (the Royal Asiatic Society).

ا	Uttalas som <i>a</i> , <i>i</i> , <i>o</i> i början av ord, som i de svenska orden <i>att</i> , <i>inte</i> , <i>ont</i> .
ث	<i>th</i> , Ett läspande <i>s</i> , uttalas som <i>th</i> i det engelska ordet <i>thing</i> .
ج	<i>dj</i> , Bokstaven uttalas som <i>d</i> och <i>j</i> tillsammans, som i det engelska ordet <i>djinn</i> .
ح	<i>h</i> , Ett <i>h</i> som uttalas mer gutturalt och hårdare än ett vanligt svenskt <i>h</i> .
خ	<i>kh</i> , Ett gutturalt väsljud som uttalas långt bak i gommen, som <i>ch</i> i det skottska ordet <i>loch</i> eller <i>ch</i> i det tyska ordet <i>ach</i> eller <i>sj</i> i svenska ordet <i>själv</i> .
ذ	<i>dh</i> , Ett tonande läspande <i>s</i> , uttalas som <i>th</i> i det engelska ordet <i>that</i> .

ص	<i>s</i> , Ett klart <i>s</i> , som inte får vara läspande, som i det svenska ordet <i>som</i> .
ض	<i>d</i> , Ett tonande läspande <i>s</i> , uttalas som <i>th</i> i det engelska ordet <i>that</i> .
ط	<i>t</i> , Ett tjockt <i>t</i> , som uttalas med tungspetsen mot gommen bakom tänderna, som i det engelska ordet <i>take</i> .
ظ	<i>z</i> , Ett tonande <i>z</i> , som i ordet <i>Bzzzzz</i> .
ع	’, Ett hårt gutturalt ljud, som lättast lärs genom att lyssna och härma och som ofta skrivs som en apostrof i text.
غ	<i>gh</i> , Ett skorrande <i>r</i> , som det ofta uttalas i södra delen av Sverige
ق	<i>q</i> , Ett djupt, gutturalt <i>q</i> , som lättast lärs genom att lyssna och härma.
ء	’, Ett klickljud, som lättast lärs genom att lyssna och härma.

Korta vokaler har inga egna bokstäver utan representeras av mindre tecken som skrivs ovanför eller under de ordinarie bokstäverna:

اَ — Ett *a* som i det svenska ordet *kall*.

اِ — Ett *i* som i det svenska ordet *titta*.

اُ — Ett *o* som i det svenska ordet *port*.

Långa vokaler skrivs:

اَا eller آ , **a**, Ett *a* som i det svenska ordet *tak*.

ي eller اِي, eller اِي, Ett *i* som i det svenska ordet *fri*.

و eller ٥, Ett o som i det svenska ordet *bot*.

و , ao, De två tecknen läses i kombination och uttalas som *ao* i det svenska ordet *kaolin* eller *ou* i det engelska ordet *sound*.

ي , ai, De två tecknen läses i kombination och uttalas som *i* i det engelska ordet *site*.

De konsonanter som inte finns med i ovanstående lista uttalas i princip på samma sätt som i de flesta europeiska språk.

ORDLISTA ÖVER VIKTIGA TERMER

Några viktiga termer som används i denna skrift definieras enligt följande.

Allah: Allah är det personliga namnet på Gud i islam. För att visa Honom vederbörlig vördnad lägger muslimer ofta till ordet Ta'ala, som betyder "den Högste", när de säger Hans heliga namn.

Adhan: Den formella Islamiska kallelsen till bön.

Ahmadiyya Muslim Jama'at: Den gemenskap av muslimer som har accepterat Hazrat Mirza Ghulam Ahmad^{al} från Qadian som den Utlovade Messias och Mahdi. Gemenskapen grundades av Hazrat Mirza Ghulam Ahmad^{al} år 1889 och står nu under ledning av hans femte kalif, Hazrat Mirza Masroor Ahmad (må Allah vara hans hjälpare). Gemenskapen är också känd som

Jama'at-e- Ahmadiyya. En medlem av gemenskapen kallas en ahmadiyyamuslim eller helt enkelt en ahmadi.

Amir: I denna broschyr avser begreppet Amir Afghanistans härskare som hade titeln Amir. I allmänhet används det arabiska ordet Amir för en ledare.

Avatar: Ett ord som har tagits in i engelskan från Sanskrit och som bokstavligen översatt betyder inkarnation. Den Utlovade Messiasas använde ordet mycket strikt i betydelsen av en andlig återkomst eller andra ankomst. Den islamiska tron som rör dessa begrepp innehåller inte någon som helst innebörd av fysisk återfödelse eller själavadnring.

Buruz: En återkomst, andra ankomst eller andlig återkomst.

Dajjal: Ett arabiskt ord som bokstavligen betyder "den store bedragaren". I islamisk terminologi avser "dajjal" de sataniska krafter som skulle släppas lös i de sista dagarna för att motsätta sig den Utlovade Messiasas och al-Imam al-Mahdi. En liknande profetia finns i den kristna tron om Antikrists framträdande som hänvisar till samma fenomen och vi har därför översatt termen "dajjal" med "Antikrist".

Dar-ul-Harb och Dar-ul-Islam: Enligt vissa mullor (religiösa ledare) är världen uppdelad i en "krigets zon" (dar-ul-harb) och en "Islams zon" (dar-ul-Islam). Ett land anses vara Dar-ul- Islam endast när det styrs av muslimer.

Den Utlovade Messiasas påpekar i detta häfte att det inte finns någon grund för en sådan uppdelning varken i den Heliga Qur'anen eller Hadith.

Fatwa: Ett juridiskt beslut som utfärdas av en islamisk lärd. Plural är fatáwa.

Gränsprovins: I denna bok avser termen gränsprovins den nordvästra gränsprovinsen i Indien (numera Pakistan) och angränsande områden i Afghanistan.

Ghazi: Någon som har deltagit i och överlevt ett religiöst krig. Enligt den islamiska tron ger sådan tjänstgöring en rätt till Paradiset.

Hadith: Utsagor av den heliga profeten Muhammedsa. Plural är ahadith.

Hazrat: En term för respekt som används för en rättfärdig och from person.

Den Heliga Qur'anen: Den bok som Allah har sänt för att vägleda hela mänskligheten. Den uppenbarades för den Heliga Profetensa under en period av tjugotre år.

Jihad: Den bokstavligen betydelsen av detta ord är "strävan". Termen används i vissa fall för att beteckna såväl självrening som religiösa krig. Det sanna islamiska begreppet jihad förklaras i detta häfte.

Khalifah: Den bokstavliga översättningen av detta ord är “ställföreträdare” eller “efterträdare”. Ordet kalif är ett analogt ord till ordet “khalifah”.

Mahdi: Den bokstavliga översättningen av detta ord är “den vägleda”. Detta är den titel som den Heliga Profetensa gav till den väntade Reformatorn av de sista dagarna.

Maulavi och Mullah: En muslimsk religiös präst.

Mujaddid: Betyder bokstavligen “en som förnyar”. Plural är mujaddidin. Den Heliga Profetensa profeterade att mujaddidin skulle komma bland muslimerna i början av varje århundrade av den islamiska eran.

Pashto: Ett språk som talas i norra Pakistan och Afghanistan.

Sahib: En term för respekt som liknar olika engelska termer som Mister, Honorable. Svenska motsvarigheten är herr.

Sahih al-Bukhari: En bok med ahadith (utsagor) av den Heliga Profeten Muhammedsa sammanställd av Hazrat Imam Muhammad bin Isma'il Bukharira (194AH-256AH). Denna bok med ahadith anses vara den mest autentiska boken om islam efter den Heliga Qur'anen.

Salat: De fem dagliga bönerna som är obligatoriska för muslimer.

Shari'ah: Gudomlig religiös lag.

Tauhid: Den grundläggande Islamiska tron att det inte finns någon annan värd tillbedjan förutom Allah.

Den Heliga Profeten: En term som uteslutande används för Hazrat Muhammad^{sa}, Islams Profet.

Den Utlovade Messias: Denna term avser grundaren av Ahmadiyya Muslim Jama'at, Hazrat Mirza Ghulam Ahmad^{al} från Qadian. Han hävdade att han hade sänts av Allah i enlighet med de profetior som den Helige Profetensa hade gett om al-Imam al-Mahdi (den vägledde ledaren) och Messias ankomst.

Wali: Betyder bokstavligen "vännen". I den Islamiska terminologi avser wali en mycket from person eller en vän till Allah.

FÖRFATTAREN

Det världsomspännande Ahmadiyya Muslimska Samfundet grundades år 1889. Dess grundare, Hazrat Mirza Ghulam Ahmad^{al} från Qadian i Indien, gjorde anspråk på att vara den Utlovade Messias och Reformatorn vars ankomst väntades under olika namn och titlar av anhängare från olika religioner. Under gudomlig vägledning avslöjade Hazrat Mirza Ghulam Ahmad^{al} att endast en sådan reformator skulle framträda och att hans uppdrag var att förena mänskligheten med en universell religion, Islam. Dessutom hävdade han att den Utlovade Reformatorn skulle framträda som en underordnad och anhängare till Islams Heliga Profet, Hazrat Muhammad [må Allahs frid och välsignelser vare med honom] - i enlighet med profetior om Messias andra ankomst och al-Imam al-Mahdis framträdande. Han hävdade att han var den person i vilken dessa profetior uppfylldes.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ¹
نَحْمَدُهُ وَنُصَلِّي عَلَى رَسُولِهِ الْكَرِيمِ²

DEN BRITTISKA REGERINGEN OCH JIHAD

Jihads filosofi och sanna natur är både en mångfacetterad och subtil fråga. Grava misstag har begåtts både i vår tid och under [Islams] medeltid på grund av att människor har misslyckats med att förstå detta ämne. Det är med stor förlägenhet som jag tvingas erkänna att dessa allvarliga misstag har utsatt Islams heliga religion, som återspeglar naturlagarna och är en manifestation av Guds härlighet, för kritik från dess motståndare.

Det bör förstås att ordet "jihad" härstammar från [den arabiska] roten "*juhd*", som betyder "att sträva" och därför metaforiskt använts för religiösa krig. Det verkar som om ordet "*yudh*", som vanligtvis används av hinduer för att beteckna krig, i

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn

2. Vi prisar Honom och åberopar välsignelser över Hans ädla budbärare^{sa}

själva verket är en förvanskning av ordet jihad. Eftersom arabiskan är alla språkens moder, ur vilken alla andra språk har uppstått, är ordet "yudh", som på sanskrit betyder krig, i själva verket detsamma som "juhd" eller "jihad". Med tiden ersattes bokstaven "*jim*" med bokstaven "*ja*" och efter ytterligare ändringar uttalades ordet med fonetisk betoning.

Nu önskar vi skriva svar på frågan varför behövde Islam Jihad och vad Jihad innebär? Man måste förstå att Islam tvingades möta stora svårigheter redan från begynnelsen, och alla nationer blev dess fiender. Det är allmänt känt att när en Profet eller Budbärare kommer från Gud uppfattas hans anhängare som en lovande, sanningsenlig, ambitiös och progressiv grupp som sannolikt kommer att avancera snabbt. Redan existerande samhällen och religiösa sekter börjar oundvikligen utveckla en viss slags ilska och avundsjuka mot dem. Religiösa experter och ledare är särskilt högljudda när det gäller att uttrycka sådana känslor eftersom ankomsten av en Guds man leder till en förändring av deras inkomster och status. Deras elever och lärjungar börjar komma loss från deras fällor eftersom de finner alla utmärkta egenskaper i form av tro, moral och kunskap hos den person som kommer från Gud. De som besitter förnuft och urskiljningsförmåga börjar därför förstå att dessa lärda inte förtjänar den respekt som de tidigare hade fått på basis av uppfattningen om deras utbildningsnivå, fromhet och avhållsamhet. Upphöjda titlar som "*Najm-ul-Ummah*" [Nationens stjärna], "*Shams-ul-Ummah*" [Nationens sol], "*Sheikh-ul-Masha'ikh*" [Ledare för de hedervärda] och så vidare passar sig inte för dem längre. Kloka människor vänder sig därför bort från dessa lärda eftersom de inte vill förlösa sin tro

Religiösa lärda och patriarker har alltid varit avundsjuka på

Guds Profeter och Budbärare på grund av ovan nämnda brister. Medlemmarna i denna falang är i själva verket bristfälliga; de besitter mycket lite av det Gudomliga ljuset och deras brister avslöjas helt och hållet under en Profets eller Budbärares tid. Deras egon ger upphov till en fientlighet mot Guds Profeter och de rättfärdiga, och de utarbetar själviskt planer för att skada dem. Sådana människor erfar emellanåt till och med i sina hjärtan att de har drabbats av Guds vrede genom att orättvist förfölja Hans renhjärtade människa. Deras fientliga handlingar som ständigt uträttas av dem, fortsätter att avslöja det skyldiga tillståndet av deras hjärtan för dem, men trots detta driver det snabba lokomotivet av avundsjukans eld dem mot fientlighetens avgrund.

Dessa omständigheter ledde till att hedniska, judiska och kristna lärda inte bara hindrades från att acceptera sanningen, utan gjorde dem även oerhört fientligt inställda under den Heliga Profetens (må Allahs frid och välsignelser vare med honom) tid. De försökte därför att eliminera Islam från jordens yta. Eftersom det fanns ett fåtal muslimer under Islams tidiga period behandlade deras motståndare dem med bitter fientlighet på grund av den naturliga arrogans som inspirerar dem som anser sig vara överlägsna anhängarna av en ny tro i fråga om rikedomar, egendom, antal, anseende och rang. De ville inte att denna himmelska planta [Islam] skulle slå rot på jorden, utan kämpade snarare med all sin kraft för att förgöra dessa rättfärdiga människor. De fruktade att det fasta etablerandet av denna religion i sin tur skulle så frön till förstörelse för deras tro och nation. På grund av denna rädsla, som var djupt inpräntad i deras hjärtan, begick de handlingar av extrem elakhet och grymhet och mördade många muslimer på hemskaste vis.

Under en lång period på tretton år förblev deras onda handlingar oförändrade. Många av Guds trogna — mänsklighetens själva ära — blev grymt styckade av dessa barbarers svärd. Föräldralösa barn och svaga, hjälplösa kvinnor slaktades på gator och gränder. Trots detta befallde Gud att det ondskan inte alls skulle bemötas. Följaktligen, så följde detta rättfärdiga och utvalda folk denna instruktion exakt. Medan gatorna rann röda av deras blod yttrade de inte ett ljud. De slaktades som offerdjur men protesterade inte. Guds Heliga och Upphöjda Profet (över vilken himlarna och jorden öser sina välsignelser) stenades vid många tillfällen, i så hög grad att han blev nedstänkt i sitt blod. Ändå tolererade sannfärdighetens upprättstående berg all denna misshandel med öppet hjärta och kärlek. Denna attityd av ståndaktighet och ödmjukhet provocerade Islams fiender att intensifiera sin förföljelse, och de såg på detta heliga samfund som en jägare ser på sitt byte. Då vände sig Gud, som inte vill att grymhet och förtryck ska överskrida sina gränser på jorden, mot sina förtryckta tjänare och Hans vrede upptändes mot de onda. Han informerade Sitt hjälplösa, lidande folk genom den Heliga Qur'anen: Jag ser allt som händer er och ger er hädanefter tillåtelse att vidta vedergällning. Jag är Gud den Allsmäktige, och Jag kommer inte att låta era förtryckare komma undan utan straff.

Detta är det bud som med andra ord kom att kallas jihad. Den ursprungliga ordalydelsen, som fortfarande finns kvar i Qur'anen, är följande³:

إِنَّ لِلَّذِينَ يُقْتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلِمُوا ۖ وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ
نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ ۚ
الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ ...

3. Al-Hajj 22:40-41

Det vill säga: Allah har hört ropet från de förtryckta människor som dödas och orättvist fördrivs från sitt land och tillstånd har givits till motstånd (att gripa till vapen). Allah är Allsmäktig och kapabel till att hjälpa de förtryckta. (Del. 17, Sura al-Hajj 22:40-41)

Men detta påbud var specifikt för en viss tid och en viss period. Det var inte för alltid. Det gällde under den tid då de som kom in i Islams fälla slaktades som får och lamm. Men det är beklagligt att efter profetskapets och kalifatets tid begick människor stora misstag i förståelsen av Jihad, vars utgångspunkt återges i den ärade versen ovan. Följaktligen ansåg man det orättfärdiga dödandet av Guds skapelser med svärdet vara ett tecken på fromhet.

Det är ett märkligt sammanträffande att Kristna misstagit sig när det gäller Guds rättigheter, medan muslimerna misstagit sig när det gäller människans rättigheter. Det vill säga, den kristna tron upphöjde en ödmjuk människa till Gud, och äventyrade därmed de skyldigheter som åligger den Allsmäktige, Upprätthållande Väsen som inte har någon jämlike vare sig i himlen eller på jorden. Men muslimerna kränkte de mänskliga rättigheterna genom att orättvist höja svärdet och kalla det för jihad. Kort sagt antog de kristna den ena vägen för att kränka rättigheter och muslimerna den andra. Olyckligtvis för den här eran anser båda dessa grupper att deras egna överträdelser är önskvärda. Var och en betonar därför sin ege troslära, säker på att endast denna är den raka vägen och den bästa vägen till paradiset. Även om kränkningen av Guds rättigheter är den största av alla synder är det inte min avsikt här att diskutera denna allvarliga förseelse som det kristna folket gör sig skyldigt till, utan snarare att göra muslimerna medvetna om de överträdelser som de begår mot sina medmänniskor.

Man bör komma ihåg att dagens Islamiska lärda som kallas *maulavis* helt missförstår jihad och ger en helt felaktig bild av det för allmänheten. Allmänhetens våldsamma instinkter antänds till följd av detta och de berövas alla ädla mänskliga dygder. Precis detta är i själva verket vad som har hänt. Jag vet med säkerhet att maulavis som framhärdar i att propagera dessa blodbesudlade doktriner i själva verket är ansvariga för mord som begås av okunniga, ohämmade människor som inte vet någonting om varför Islam var i behov av att utkämpa strider i sin tidiga historia. I hemlighet lär de ut sådana doktriner som resulterar i fruktansvärd blodsutgjutelse. När dessa maulavis möter dagens härskare böjer de sig för att hälsa som om de var beredda att kasta sig ner inför dem, men bland sina egna jämlingar insisterar de upprepade gånger på att detta land är "*dar-ul-harb*" [krigets boning]. De betraktar jihad som obligatoriskt i sina hjärtan, och endast ett fåtal av dem tror något annat. De håller så starkt fast vid sin doktrin om jihad — som är helt vilseledd och helt strider mot lärorna i den Heliga Qur'anen och *haditherna* — att de stämplar alla som motsätter sig detta som "*Dajjal*" [Antikrist] och förespråkar mord på dem. En *fatwa* [förkunnelse] av detta slag uttalades mot mig för en tid sedan. Några av landets maulavis betecknade mig som en *dajjal* och en *kafir* [otrogen] och — utan rädsla för den Brittiska regeringens lagar — publicerade de en fatwa där det stod att jag borde dödas och att det skulle vara en välsignad gärning att plundra mina ägodelar eller kidnappa kvinnorna i mitt hus. Vad var skälet till detta? Bara att jag ådrog mig deras missnöje eftersom jag är den Utlovade Messias och predikar emot deras uppfattningar om jihad, och förkastar föreställningarna om den blodtörstige Messias

och Mahdi vars ankomst, som de hade hoppats, skulle göra det möjligt för dem att ägna sig åt stöld och plundring.

De bör komma ihåg att deras förståelse av jihad inte alls är korrekt och att mänsklig sympati är dess första offer. Deras uppfattning stämmer inte alls att eftersom Jihad ansågs tillåtet under den första tiden så finns det ingen anledning till att det ska vara förbjudet nu. Vi erbjuder två svar på detta. Det första är att deras resonemang är grundlöst. Under inga omständigheter höjde vår Heliga Profet (må Allahs frid och välsignelser vara över honom) svärdet mot någon om inte de först hade höjt svärdet och skoningslöst dödat oskyldiga, fromma män, kvinnor och barn med en sådan brutalitet att det ger oss tårar i ögonen att läsa om dessa händelser även idag. För det andra, även om vi antar att jihad, så som dessa maulavis uppfattade det, en gång i tiden var obligatoriskt i Islam, är befallningen inte längre tillämplig eftersom det står skrivet att våldsam jihad och religiösa strider kommer att upphöra i och med att den Utlovade Messias kommer att träda fram, och att denne inte kommer att höja svärdet eller något annat jordiskt vapen. Bön (*Dua*) kommer att vara hans enda instrument och fast beslutsamhet hans enda vapen. Han kommer att lägga grunden för fred och samla fåren och lejonerna vid samma vattenkälla. Hans tidsålder kommer att vara en tid av fred, mildhet och mänsklig sympati. Ack! Varför tänker dessa människor inte på att det har gått tretton hundra år sedan den Heliga Profeten (må Allahs frid och välsignelser vara över honom) sade "*yada-'ul-harb*" för att hedra den Utlovade Messias. Dessa ord betyder att den Utlovade Messias kommer att göra slut på krigföring när han framträder.

Samma hållning framgår också av följande vers i den Heliga Qur'anen⁴:

...حَتَّى تَضَعَ الْحَرْبُ أَوْزَارَهَا...

Det vill säga att kämpa fram till den Utlovade Messias tidsepok. Detta är innebörden av:

...حَتَّى تَضَعَ الْحَرْبُ أَوْزَارَهَا...

Sahih al-Bukhari anses vara den mest autentiska boken efter Qur'anen och den finns tillgänglig. Läs den noggrant.

O muslimska lärda och maulavis! Lyssna på mig. Jag säger er i sanning att detta inte är tiden för jihad. Var inte olydiga mot Guds Helige Profets ord. Den inväntade Messias har anlönt och beordrar er att avstå från religiösa krig som inbegriper väpnad strid, dödande och blodsutgjutelse. Att inte avstå från att spilla blod och hålla sådana predikningar detta till trots är därför inte Islams väg. Den person som accepterar mig kommer inte bara att sluta predika på detta sätt, utan han kommer snarare att identifiera ondskan i denna väg och inse att den inbjuder till Guds vrede.

Här måste jag med stor sorg säga att även om okunniga maulavis har instruerat den vanliga allmänheten i plundring och dödande genom att kalla dessa handlingar för jihad, har kristna präster också gjort något liknande. De har producerat tusentals publikationer på urdu, pashto och andra språk, samt tidskrifter och flygblad där de påstår att Islam spreds med hjälp av svärdet. I denna litteratur, som har distribuerats av dem i Indien, Punjab och gränsprovinserna, hävdas felaktigt att Islam är synonymt med våld.

4. Muhammad 47:5

Resultatet av detta är att allmänheten funnit två vittnesmål om Jihad, alltså den ena från mullorna och den andra från prästerna, och följaktligen utökat sin barbariska aggression. Enligt min åsikt är det viktigt att vår välvilliga regering förbjuder prästerna från dessa farliga lögnar som anstiftar till ofrid och uppror i riket. Muslimer kommer aldrig att överge Islam på grund av dessa vettlösa påhitt. Genom att upprepade gånger uppmärksamma dem på läran om jihad kommer dessa predikningar snarare att få muslimerna att resa sig ur sin slummer.

Nu när den Utlovade Messias således har framträtt är det varje Muslims plikt att avstå från sådant jihad. Om jag inte hade kommit skulle det ha varit berättigat, till en vis grad, att missförstå den här frågan. Men nu har jag kommit och ni har bevittnat den utlovade dagen. Därför har de som nu höjer svärdet av religiösa skäl ingen ursäkt inför Gud den Allsmäktige. De som besitter synen, läser ahadith och funderar över den Heliga Qur'anen bör förstå väl att den typ av jihad som utövas utav många av dagens barbariska människor inte är Islamisk jihad. Snarare är dessa vilseledande aktiviteter som har spridit sig bland muslimerna anstiftade av *nafs-e-'ammarah* [jaget som uppmuntrar till ondska] eller av en missvisad önskan om paradiset.

Jag har just nämnt att vår Profet (må Allahs frid och välsignelser vara över honom) under hela sitt liv aldrig varit den förste som höjde svärdet. Tvärtom, han led under lång tid i de icke troendes händer och visade ett tålamod som inte är möjligt för alla människor. Hans följeslagare höll fast vid samma höga princip och gjorde som de blev beordrade. De stod emot illgärningar och visade ståndaktighet. De stampades ner med fötterna men yttrade inte ett ljud. Deras barn styckades i bitar inför deras ögon. De

tortrades med eld och vatten, men vedergällde de inte denna ondska - som om de vore harmlösa barn. Kan någon bevisa att folket hos någon av profeterna - trots att de besatt förmågan att hämnas — hörde Guds befallning och utövade liknande återhållsamhet? Vem kan visa att det någonsin förekommit någon annan grupp som denna? För detta var ett folk som besatt mod, gemenskap, styrka, motståndskraft och alla maskulina egenskaper, och som ändå upprepade gånger höll sig tillbaka i tretton år inför en skoningslös och blodtörstig fiende. Det tålamod som vår Herre och Mästare^{sa} och hans följeslagare^{ra} visade upp berodde inte på deras maktlöshet. I själva verket hade hans hängivna följeslagare samma händer och fötter under denna tålamodskrävande tid som de hade efter det att budet om Jihad uppenbarats. Vid vissa tillfällen besegrade endast tusen unga muslimer hundra tusen fiendesoldater. Detta skedde för att folk skulle veta att det tålamod som visades i Mecka inte berodde på någon svaghet eller bräcklighet, utan att muslimerna lade ner sina vapen eftersom de hört Guds befallning och var beredda att bli slaktade som får och lamm. Denna typ av tålamod är förvisso bortom mänsklig förmåga. Även om man studerar hela världens och alla profeters historia kan man inte finna ett sådant överflöd av dygder i någon annan gemenskap eller hos någon annan profets anhängare. Om vi lyssnar till berättelser om tålamod från det förflutna, så kommer man genast att tänka på att tidens förhållanden tyder på att orsaken till detta tålamod i själva verket var modlöshet eller brist på förmåga att slå tillbaka. Men den Helige Profeten (må Allahs frid och välsignelser vara över honom) och hans följeslagare visat mycket genuint mod under en period av tretton år. Trots att de var modiga krigare med ett ståndaktigt hjärta, och trots att de blev

förföljda, sårade med spjut och fick se sina barn dödas, utmätte de ingen hämnd mot ondskan. En sådan tålmodighet under tretton år inför farliga vedermödor är oöverträffad. De som tvivlar på detta bör träda fram och ge oss ett exempel på liknande tålamod bland de rättfärdiga människorna i det förflutna.

Det bör också noteras att trots omfattningen av den orättvisa som begicks mot hans följeslagare, föreslog vår Helige Profet (må Allahs frid och välsignelser vara över honom) inte av egen önskan någon plan för att undkomma. I stället uppmanade han dem upprepade gånger att vara tålmodiga trots stort lidande. Den som bad om tillåtelse att hämnas stoppades och fick höra: "Jag har fått befallning om att vara tålmodig." Fram till dess att budet om motståndet kom från himlen predikade den Heliga Profeten (må Allahs frid och välsignelser vara över honom) alltid om tålmodighet. Sök efter motsvarande exempel av mod från de alla tidigare senare folk. Försök om möjligt att hitta ett exempel på ett sådant uppträdande bland Moses (frid vare med honom) eller Jesus (frid vare med honom) lärjungar och visa det för oss.

Sammanfattningsvis, när Islam har sådana exempel av tålamod, avståndstagande från ondska och ädla moraliska egenskaper som gör hela världen stolta över dem, så vore det dumdrigt, olyckligt och en negativ konsekvens av deras gärningar om de nu helt överger dessa exempel. Må Gud leda dessa oförstående maulavis tillbaka till den rätta vägen. De har vilselett befolkningen till att tro att nycklarna till paradiset ligger i trosuppfattningar som är förtryckande, grymma och fullständigt omoraliska. Kan det vara en god gärning att skjuta en helt främmande person med avsikt att döda honom medan han i sina tankar bara går till affären, när varken vi känner till hans namn eller att han känner till vårt

namn? Är detta vad som kallas fromhet? Om detta vore fromma handlingar, då är vilddjuren mer dygdiga än människorna.

Gud vare prisad! Hur verkligt inspirerade av profeternas och de rättfärdigas ande var inte de som betedde sig som ödmjuka, värlösa spädbarn när de i Mecka beordrades att inte göra motstånd mot det onda, även om de skulle bli styckade, och de betedde sig som om deras händer och armar inte hade någon styrka. Några av dem dödades på följande sätt: två kameler ställdes nära varandra, medan vart och ett av offrets ben bands fast vid kamelerna. Sedan fick man kamelerna att springa i motsatta riktningar. Offren slets omedelbart sönder precis som en morot eller rädisa delas upp.

Tyvärr ignorerar muslimerna - och maulavis i synnerhet — alla dessa händelser och betraktar hela världen som sitt byte. Många maulavis är precis som en jägare som smygande rör sig mot ett rådjur som han förföljer i skogen och skjuter med sin pistol i exakt rätt ögonblick. De känner inte till något om empati för mänskligheten. Enligt dem är det en islamisk handling att avfira en pistol eller ett vapen mot en oskyldig person. Var finns de bland dessa som agerar som följeslagare (av den Heliga Profet^{sa}) och som förblir tålmodiga när de utsätts för tortyr? Har Gud befallt oss att fånga helt främmande människor och skära dem i bitar eller skjuta dem utan anledning eller bevis för ett brott? Kan en sådan religion komma från Gud som den lär ut att man kan komma in i paradiset genom att döda Hans klanderfria och oskyldiga varelser - till vilka man inte ens har överlämnat budskapet? Är det inte beklagligt och skamligt att en helt främmande människa orättvist dödas medan han är upptagen med sina dagliga angelägenheter, så att hans hustru blir änka, hans barn blir föräldralösa och hans hus förvandlas till en sorgeplats? Vilken hadith eller vers i den

Heliga Qur'anen tillåter ett sådant beteende? Finns det någon *maulavi* som kan svara på detta? Dåraktiga människor hör ordet jihad och gör det till en ursäkt för att uppfylla sina egna själviska önskningar. Eller kanske är det rent vansinne som får dem att vilja begå blodsutgjutelse?

Jag har just nämnt att Islam använde svärdet under vår Helige Profets^{sa} tid, med Guds tillåtelse, först efter att de icke-troendes svärd redan hade skickat många muslimer till sina gravar. Då ville Guds heder att de som dödar med svärd också skulle förgöras med svärd. Gud är mycket Ädel, ständigt Barmhärtig och Förbarmande. Han visar stort tålamod, men i slutändan skyddar Han de rättfärdigas heder. Muslimer dödas i dag inte av någon på grund av sin tro. Jag häpnas över att då ingen i vår tid dödar muslimer på grund av deras tro, med vilken rätt dödar de då oskyldiga människor?

Varför stoppar inte deras maulavis dem från dessa fruktansvärda handlingar som misskrediterar Islam? Man kan inte räkna upp de bekvämligheter som muslimerna åtnjuter under denna ka regering. Många av dem som levde under sikhernas styre finns fortfarande kvar hos oss idag. De borde träda fram och berätta för andra om hur det var för Islam och muslimerna på den tiden. *Adhan* [böneutropet], som är en obligatorisk princip i Islam, betraktades som ett brott. Ingen som förkunnade böneutropet kunde överleva sikhernas yxor och spjut. Gjorde Gud fel när Han befriade muslimerna från sikhernas överträdelser och när Han överlämnade dem till det Brittiska styrets fristad? Så snart denna regering tog makten fick muslimerna i Punjab i praktiken sin tro tillbaka på nytt. Eftersom en god gärning kräver en god gärning i gengäld bör vi inte avstå från den välsignelse som Gud har gett

oss i stället för sikhiskt styre som ett svar på våra många tårar och böner.

Vid den här tidpunkten instruerar jag särskilt min jama'at [gemenskap], som accepterar mig som den Utlovade Messias, att de alltid ska hålla sig borta från dessa dåliga vanor. Gud har sänt mig som den Utlovade Messias och har klätt mig i Messias, Marias sons, klädsel. Jag förmanar er därför: Avstå från det onda och var verkligen barmhärtiga mot mänskligheten. Rena era hjärtan från illvilja och ondska, för ni kommer att bli som änglar genom denna vana. Hur oren och ohelig inte är den religion som saknar sympati för mänskligheten, och hur ohelig inte är den väg som är fylld av törnen av förbittring baserad på själviska begär. O ni som är med mig, bli inte som sådana människor. Tänk på vad det är vi försöker uppnå genom religionen. Är det att ständigt förtrycka andra? Nej, religionen existerar för att vi ska få det liv som finns i Gud. Ett sådant liv har inte uppnåtts och kommer aldrig att uppnås om inte Gudomliga egenskaper kommer att inhysas i er. Var barmhärtig mot alla för Guds skull så att ni kan få barmhärtighet i himlen. Kom, så ska jag lära dig en väg som gör att ditt ljus kommer att segra över alla andra ljus. Överge all lågmäld illvilja och svartsjuka, visa medkänsla för mänskligheten och förlora er i Gud. Genom att vara med Gud uppnår ni de högsta nivåerna av renhet. Detta är den väg på vilken mirakel skänks, böner accepteras och änglar stiger ner till ens hjälp. Men det är inte ett arbete av en enda dag. Gå framåt och fortsätt att gå framåt. Lär dig av exemplet med tvättaren, som fortsätter att koka kläderna i varmt vatten tills värmen får smuts och kladd att lossna från dem. Därefter stiger han upp på morgonen, blöter lasten i vatten och slår kläderna på stenskivor. På så sätt avlägsnas långsamt den smuts som har

fastnat i kläderna. Denna process med att värma upp kläderna och slå dem fortsätter tills de är lika rena som när de var nya. Detta är den enda strategin för att rena den mänskliga själen. Hela din frälsning beror enbart på denna renhet. Detta är precis vad Allah den Högste har sagt i den Heliga Qur'anen:⁵

قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا

Det betyder att den själ som har renats från olika typer av smuts och orenheter har uppnått framgång.

Jag har kommit till er med en order: *jihad* med svärdet har upphört från och med nu, men *jihad* för att rena era själar måste fortsätta. Jag säger inte detta av egen vilja. Detta är förvisso Guds vilja. Minns den hadith från *Sahih al-Bukhari* som hedrar den Utlovade Messias genom att säga *yada-'ul-harb* d.v.s. att när Messias anländer kommer han att göra slut på religiösa krig. Följaktligen beordrar jag dem som har anslutit sig till mina led att avstå från alla sådana tankar, att rena sina hjärtan, att främja sympati och att visa medkänsla för de lidande. De bör sprida fred på jorden, för det kommer att leda till att deras tro sprids i gengäld. De bör inte hysa tvivel om hur detta kommer att ske. På samma sätt som Gud den Allsmäktige — utan de vanliga sätten att ingripa — har använt jordens resurser för att skapa moderna uppfinningar och tillfredsställt våra fysiska behov genom att bygga tåg som överträffar hästar, kommer Han på samma sätt — utan hjälp av mänskliga mellanhänder — att använda Sina änglar för att tillfredsställa andliga behov. Stora himmelska tecken kommer att visas och många ljussken kommer att öppna många

5. (al-Shams, 91:10), [Översättaren]

ögon. I slutändan kommer människor att inse att de begått ett allvarligt misstag när de upphöjde vanliga människor och föremål till gudomlig status. Så håll utkik med tålamod, för Gud bevakar Sin *Tauhid* [Enhet] med större nitälskan än vad ni gör. Fortsätt att be så att ni inte räknas till de olydiga.

O ni som längtar och törstar efter sanning, lyssna! Detta är de dagar som har utlovats sedan begynnelsen. Gud kommer inte att tillåta någon större försening i dessa frågor. Precis som ni kan se att lampan som är placerad på toppen av en minaret sprider sitt ljus vitt och brett, och precis som blixtar i en del av himlen också lyser upp alla andra delar, så kommer det också att vara så i dessa dagar. Gud har Självtillhandahållit medel för att uppfylla sin profetia att Messias budskap kommer att spridas i världen som en blix och att det kommer att omfatta alla jordens fyra hörn som ljuset från ett torn. Järnvägar, telegraf, ångfartyg, utmärkta postsystem, smidiga sätt att resa och turism och andra liknande medel har inrättats för att uppfylla profetian om att Messias budskap kommer att lysa upp alla hörn som en blix. Den sanna karaktären hos Messias torn som nämns i *ahadith* är att Messias inbjudan och budskap kommer att spridas på denna jord mycket snabbt precis som ljus eller ljud från ett torn når långt. Därför är tåg, telegram, ångbåtar, posttjänster och andra inrättningar för mission och resa, alla specifika tecken på Messias tid som har nämnts av många profeter. Den Heliga Qur'anen säger också:⁶

وَإِذَا الْعِشَاءُ عُظِّلَتْ

6. (at-Takwir, 81:5), [Översättaren]

Detta innebär att den öppna inbjudningens tidsålder, som är den utlovade Messias tid⁷, kommer att inträffa “när kameler blir odugliga”. Några nya färdmedel ska då uppfinnas och därför kommer kameler inte längre behövas. I denna hadith sägs också följande:⁸

يُتْرَكُ الْقَلَاصُ فَلَا يُسْعَى عَلَيْهَا

Kameler kommer med andra ord att bli oanvändbara i den tidsåldern. Detta tecken har inte fastställts för någon annan budbärarens tid. Så var tacksam för att det görs förberedelser i himlen för att sprida det Gudomliga ljuset. Även på jorden är världsliga välsignelser i rörelse. Ni bevittnar en bekvämlighet i resor och förflyttningar som era föräldrar och farföräldrar inte kände till. Det är som om detta är en ny värld. Frukter finns tillgängliga utanför säsongen, resor som en gång i tiden tog sex månader kan nu genomföras på några dagar, nyheter överförs omedelbart tusentals kilometer och det finns apparater och maskiner som hjälper till med varje uppgift. Om du vill kan du resa med tåg med samma komfort som du skulle ha i en blommande trädgård hemma hos dig. Har då inte jorden genomgått en revolution? På samma sätt

7. Jag har upprepade gånger skrivit att den utlovade Messias har kommit. med samma karaktär och disposition som israeliternas profet, men han är inte samma person. Eftersom Toran förklarar att vår Heliga Profet (må Allahs frid och välsignelser vare med honom) är som Moses, var det nödvändigt att det i slutet ska finnas en Messias bland Muhammedanska rörelsen, precis som det fanns en bland den Mosaiska rörelsen. [Författaren]

8. I dagens tillgängliga utgåvor av ahadith står det som följande:
وَلْيُتْرَكِ الْقَلَاصُ فَلَا يُسْعَى عَلَيْهَا (Musnad Ahmad bin Hanbal). [Utgivare]

som det sker en häpnadsväckande omvälvning på jorden vill Gud också att en häpnadsväckande omvälvning skall äga rum i himlen. Bägge är tecken på Messias dagar. Nedanstående uppenbarelse, som nämndes för tjugo år sedan i min bok *Barahin-e-Ahmadiyya*, syftar på dessa tecken:⁹

إِنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا

Detta innebär att himlarna och jorden var hopknutna som en bunt och att deras beståndsdelar var dolda. Gud har löst båda dessa buntar under Messias dagar och avslöjat deras hemligheter.¹⁰

Slutligen, som jag utförligt har beskrivit i det här tillkännagivandet är den tradition som råder bland muslimer att attackera människor från andra religioner, som de kallar *jihad*, inte förenligt med den Gudomliga religiösa lagens *jihad* [*Shari'ah*]. Det är snarare en allvarlig synd och ett brott mot Guds och Hans Profets^{sa} tydliga instruktioner. Det är kanske inte lätt för vissa muslimer att överge denna sedvänja eftersom den är väl etablerad bland vissa folkslag. I själva verket kan de, eftersom de inbillar sig att de är *ghazis*¹¹, till och med bli dödsfiender till den som råder

9. Se *Barahin-e-Ahmadiyya*, Ruhani Khaza'in, vol. I, s. 611. [Översättare]

10. Är det inte ett faktum att jordens hemligheter har avslöjats i denna tidsålder och att tusentals nya fakta och upptäckter om tingens egenskaper och nya uppfinningar görs? Varför skulle då himlarnas hemligheter förbli stängda? När det gäller himlarnas hemligheter har tidigare profeter förutspått detta: Till och med barn och kvinnor skulle få uppenbarelsen från Gud under den Utlovade Messias' tid. [Författaren]

11. Författaren hänvisar till en vanlig tro bland muslimer att ståndaktiga deltagare i religiösa krig når paradiset, oavsett om de dödas i strid eller om de överlever. I det första fallet är de shahid (martyr) och i det andra

dem mot denna sedvänja och försöka döda honom. En lösning som jag kan tänka mig på detta problem är att Hans Majestät, *Emiren* av Kabul¹², vars inflytande över de afghanska stammarna förmodligen överstiger alla tidigare *emirers* inflytande, borde samla de stora lärda religionsvetarna och sammankalla till en diskussion om jihads sanna natur. Dessa lärda kan sedan utbilda allmänheten om deras fel. I själva verket borde de religiösa lärda i detta land sammanställa några broschyrer på Pashto och göra dem tillgängliga för allmänheten.

Jag tror att den här typen av verksamhet kommer att ha ett enormt inflytande på människor. De passioner som de okunniga *mullorna* har ingjutit kommer gradvis att avta. Emirens medborgare kommer säkerligen att lida om han inte tar hänsyn till denna viktiga reform. Den regering som ignorerar sådan *fatawa* från dessa *mullor* skapar i slutändan problem för sig själv, eftersom *mullor* numera lättvindigt stämplar en person eller församling som misstrogn på grund av mindre religiösa skiljaktigheter och tillämpar på dem samma *fatawa* som de tillämpar på misstrogn, som exempelvis om *jihad*. Mot bakgrund av detta kan inte ens *Emiren* själv vara säker från dessa *fatawa*. Det är fullt möjligt att *mullorna* kan kasta ut *Emiren* ur Islams krets genom att ta anstöt av någon trivial fråga och sedan utsätta honom för samma *fatawa* om *jihad* som de har tillämpat på andra. En grupp som har makten

fallet kallas de ghazi. [Översättaren]

12. Afghanernas amir vid den tiden var 'Abdur Rahman (1881-1901). Han besteg tronen efter det andra afghanska kriget (1878-80) och erkändes som amir av Kabul på villkor att han inte skulle ha några politiska förbindelser med någon annan främmande makt än britterna. [Översättaren]

att förklara en person som troende eller icke-troende är farlig, och *Emiren* bör inte vara obekymrad när det gäller dem. De är källan till de uppror som varje regering ställs inför. De har makt över vanligt folk och skapar förödelse genom att vända dem i vilken riktning de vill. Det är därför ingen synd att befria människor från deras inflytande genom att försiktigt utbilda dem om *jihads* sanna natur. Islam lär verkligen inte muslimer att bete sig som tjuvar och banditer, eller att använda *jihad* som en ursäkt för att tillfredsställa sina lägsta inre begär.

Eftersom allmänheten vet att Islam inte tillåter att *jihad* bedrivs utan suveränens tillstånd, är det möjligt att vissa människor som är okunniga om fakta kommer att ge *Emiren* skulden för sådana händelser. *Emiren* måste därför göra sitt bästa för att förhindra att dessa felaktiga *fatawa* utfärdas. *Emiren* kommer att rentvå sig själv på ett magnifikt sätt på detta sätt. Gud kommer också att belöna honom väl, eftersom det, efter iakttagandet av de plikter som man är skyldiga till Gud, inte finns någon större handling av godhet än att befria de förtryckta från deras förtryckares svärd. *Emiren* har av Gud fått en möjlighet att göra denna stora reform till en del av sitt arv, eftersom det är mestadels afghaner som begår dessa handlingar och brukar svärdet med avsikt att bli *ghazis*, och en betydande majoritet av dem bor i hans land. Dessa barbariska metoder smutskastar Islam och han bör göra sitt bästa för att rensa den afghanska nationen från dem.

Detta är den Utlovade Messias' tid. Gud kommer säkert att skapa ett sätt för världen, som för närvarande är fylld av förföljelse, orättvisa och blodsutgjutelse, att fyllas med rättvisa, fred och försoning. Vålsignade är de suveräner och kungar som spelar en roll för att uppnå detta mål.

I slutet av denna diskussion vill jag lägga fram ett förslag till vår välvilliga regering. Jag vet att detta är en klok och skarpsinnig regering, men det åligger oss ändå att lägga fram förslag som kan vara till nytta för regeringen och allmänheten. Jag är helt övertygad om att de barbariska metoderna hos gränsprovinsernas afghaner, som resulterar i att oskyldiga människor nästan dagligen dödas, har två orsaker:

1) För det första, de *mullor* för vilka det är en trosartikel att det är en handling av stor dygd att döda människor av andra religioner — särskilt kristna - och att ett sådant mord öppnar dörrar till himmelsk belöning som inte kan uppnås genom obligatorisk *salat* [böner], *hajj* [pilgrimsfärd], *zakat* [obligatorisk välgörenhet] eller någon annan god gärning. Jag är väl medveten om att dessa *maulavis* i hemlighet predikar detta för folket. När vanliga människor hör sådana predikningar dag och natt blir deras hjärtan — som skiljer sig föga från djurens — djupt påverkade. De blir som rovdjur, utan någon gnutta barmhärtighet inom sig, och begår fruktansvärda handlingar som får en att rysa. Även om Afghanistan och gränsprovinserna är fulla av *maulavis* som regelbundet predikar på detta sätt, anser jag att Punjab och Indien inte heller är helt fria från sådana *maulavis*. Vår ädla regering bör ompröva om den har kommit att tro att landets *mullor* är oskyldiga och inte tänker på detta sätt. Jag anser att majoriteten av de okunniga och argsinta *mullorna* i moskéerna inte är fria från dessa onda tankar. Jag skulle ha betraktat dem som oskyldiga om deras åsikter var i enlighet med Guds Heliga Bok, eftersom man på sätt och vis verkligen är hjälplös när det gäller trosfrågor. Men jag talar inget annat än sanning när jag säger att de ignorerar denna regerings välvilja och är dess hemliga fiender på samma sätt som

de är skyldiga och förövare inför Gud. Jag har förklarat i detalj att Guds Ord inte på något sätt befäller oss att spilla oskyldiga människors blod. De som är av denna åsikt har vänt islam ryggen.

2) Den andra orsaken till denna brottsliga blodsutgjutelse, som utförs i hopp om att bli *ghazi*, är enligt min mening predikningar av kristna präster som i stor utsträckning har offentliggjort påståendet att *jihad* är obligatoriskt inom Islam. De hävdar att det är en stor Islamisk dygd att döda människor med annan trosuppfattning. Jag tror att människorna i gränsprovinserna inte ens var medvetna om denna doktrin förrän de kristna prästerna förankrade den i deras medvetande. Min åsikt stöds av det faktum att det förekom få incidenter av denna typ, eller rättare sagt inga alls, innan kristna präster började distribuera tidskrifter, tidningar och böcker i gränsprovinsen. Faktum är att vanliga muslimer och folket i gränsprovinsen var mycket nöjda när britterna ersatte den tidigare Sikh-regeringen. År 1849 publicerade pastor Pfander sin bok *Mizan ul Haqq*¹³ i Indien, Punjab och gränsprovinsen. I den använde han ett stötande språk för att angripa Islam och dess Profet (må Allahs frid och välsignelser vare med honom) och offentliggjorde påståendet att det inte bara är tillåtet att döda människor med annan tro, utan att det faktiskt anses vara värt en stor Gudomlig belöning enligt Islam. Detta uppmärksammades av de barbariska människorna i gränsprovinsen (som inte har någon kunskap om sin religion) och de kom att tro att Islam förespråkar dödandet av icke-muslimer.

13. *Mizan ul Haqq* skrevs av pastor Karl Gottlieb Pfander. Detta var hans första bok om Islam och Kristendomen. Boken är ett försvar för Bibelns integritet, samt ett angrepp på den heliga Qur'anen och den heliga profeten Muhammedssa sannfärdighet. [Översättaren]

Efter noggrant övervägande har jag dragit slutsatsen att de flesta incidenterna i gränsprovinserna och den våldsamma fientlighet som har skapats bland befolkningen beror på prästernas böcker, som använder ett överdrivet grovt språk och upprepade gånger uppmärksammar ämnet *jihad*. Efter den stora publicitet som *Mizan ul Haqq* fick och dess efterföljande giftiga effekt tvingades vår regering slutligen att utfärda lag nummer XXIII från 1867 för att förhindra spridningen av de militanta idéerna bland invånarna i gränsprovinserna. Denna lag var avsedd för sex stammar i gränsprovinsen, och man hoppades att våldsamma incidenter därmed skulle upphöra. Tyvärr skadade dock de våldsamma och bittra skrifter som pastor Imad-ud-Din¹⁴ från Amritsar och några andra präster som är fula i mun den goda viljan och försoningen i landet. Andra prästers böcker, som vi inte behöver nämna i detalj, har också sått frön av hat i människors hjärtan, och de har därför visat sig vara ett stort hinder för vår ädla regerings försök till försoning. Vår regering agerade är mycket lovvärt att inte förbjuda muslimerna att bemöta dessa böcker i skrift, även om muslimerna också visade en viss hårdhet i sina svar. Dessa skarpa svar fungerade dock som ett slående vittnesbörd om regeringens öppensinnade natur. De oroligheter som kunde ha uppstått till följd av dessa nedsättande skrifter undveks tack vare det välmenande och rättvisa sätt som regeringen tillämpade.

Vi erkänner med stort beklagande att Islams *maulavis* har fokuserat på en felaktig definition av *jihad* och har lärt

14. Pastor Imad-ud-Din, en före detta muslim, var en av de många präster som publicerade omfattande artiklar mot Islam under denna period.
[Översättare]

gränsprovinsernas stammar att orättvist skada denna vänliga regering genom att spilla blodet på dess hedervärda officerare. Vi är dock också besvikna på Europas "*mullor*" — nämligen de kristna prästerna — eftersom de har upphetsat de okunniga massornas passioner med sina hårda och orättvisa publikationer. Genom att ta upp frågan, om *jihad*, tusentals gånger har de fått okunniga muslimer att tro att detta är en enkel väg till paradiset. Om dessa präster var fria från illvilja borde de själva ha insett sanningen och hållit tyst efter att ha jämfört profeterna Moses^{as} och Josua^{as} *jihad* med vår Heliga Profets^{sa} *jihad*. Även om vi antar att *mullorna* till stor del är ansvariga för att uppmäna allmänheten till *jihad*, tvingar vår känsla för rättvisa oss att påpeka att prästernas litteratur, som nästan dagligen förolämpar muslimerna, också spelar en roll. Det är beklagligt att en del okunniga människor sitter vid sidan om efter att ha utfört en illvillig handling och lämnar den Brittiska regeringen att ta itu med de efterföljande svårigheterna. Jag anser att ett enkelt sätt att hantera dessa problem är att följa den nuvarande ottomanska regeringens exempel. Det är att under en försöksperiod på några år bör varje grupp strängt förbjudas att använda ett elakt språk mot andra religioner, vare sig det är explicit eller implicit, i sina skrifter eller i sina predikningar. De bör dock tillåtas att berätta om den egna religionens förtjänster. Detta kommer att förhindra att nya plantor av hat odlas, och när de gamla berättelserna försvinner kommer människor att bli benägna till ömsesidig kärlek och försoning. När de barbariska människorna i gränsprovinserna ser kärlek och vänskap växa fram mellan nationerna kommer de också att bli imponerade och i sin tur visa lika mycket sympati för kristna som en muslim gör för sin trosfrände.

Ett andra förslag är att om *maulavis* i Punjab och Indien verkligen motsätter sig denna uppfattning om *jihad*, borde de publicera tidskrifter om detta, översätta dem till Pashto språket och sprida dem bland stammarna i gränsprovinserna, för dessa skulle säkert visa sig vara mycket effektiva. Allt detta måste dock göras med ett ärligt hjärta och entusiasm, inte med hyckleri. Frid vare med den som följer vägledningen.

Publicerad av:

Den ödmjuka,

Mirza Ghulam Ahmad

Den utlovade Messias

Söker Allahs trygghet och fred

Från Qadian

22 maj 1900

BILAGA TILL BROSCHYREN

“JIHAD”

Den verkliga sanningen om mitt påstående om att vara
Jesus Messias och Muhammed Mahdi och ett förslag
till Hans Excellens Vicekungen

Jag har förklarat i många av mina böcker att mitt påstående att jag är Jesus Messias^{as} och Muhammed Mahdi inte bygger på tanken att jag faktiskt är Jesus eller den Heliga Profeten Muhammed^{sa}. Ändå kan de som inte noggrant har studerat mina böcker förmoda att jag hänvisar till reinkarnation, som om jag påstår att själarna av dessa båda heliga män har återuppstått i mig. Men det är inte så det ligger till. Faktum är att tidigare profeter förutspådde att det skulle finnas två typer av överträdelser i de sista dagarna: en mot rättigheterna för Guds skapelse och den andra i förhållande till Skaparens rättigheter. Beträffande rättigheterna av Guds skapelse skulle överträdelser ske genom att spilla människoblod under förevändning av *Jihad*. Till och med en som dödar en oskyldig person skulle tro att han vid en sådan blodsutgjutelse har tjänat en stor Gudomlig belöning. De förutspådde också att religionens heder som ursäkt skulle användas för att förfölja mänskligheten på många andra sätt. Den tid som förutspåddes har därför anlänt. Varje gudfruktig person måste medge att de mänskliga

rättigheterna kränks och att uppenbar brutalitet förekommer ständigt. Till exempel dödar gränsprovinsernas våldsamma stammar regelbundet de Brittiska officerare som skyddar deras liv och egendom, liksom deras muslimska bröders liv och egendom. Detta är uppenbar grymhet och en kränkning av de mänskliga rättigheterna. Minns de inte sikhernas tid, då de var beredda att döda dem som blott kallade böneutropet? Vad har den Brittiska regeringen gjort för att förtjäna denna typ av behandling av sina hedervärda tjänstemän? Den Brittiska regeringen tillät fullständig religionsfrihet så snart den kom in i Punjab. Borta är den tid då vi attackerades för att ens visa böneutropet. Ingen kommer att stoppa er om ni nu utropar kallelse till bön från minareter och utför *salat* [bön] i församlingen. Muslimer levde som slavar under sikhernas tid, men deras värdighet har återställts av den Brittiska administrationen. Deras liv, egendom och heder är nu säkra. Portarna till de islamiska biblioteken har öppnats på nytt. Har den Brittiska regeringen varit välvillig eller förtryckande? Under sikhernas tid grävdes till och med de muslimska äldres gravar upp. Sirhind-incidenten lever fortfarande kvar i färskt minne. Den här regeringen skyddar dock såväl de levande bland oss som våra dödas gravar. Vi lever under beskydd av en välvillig och fredlig regering som inte har visat några spår av religiösa fördomar. En muslim kan fullgöra sina religiösa skyldigheter, inklusive *hajj* [pilgrimsfärd], *zakat* [obligatorisk välgörenhet] och *salat* [böner]. Eller så kan han på Gudomlig auktoritet hävda att han är tidens *mujaddid* [reformator], en *wali* [helgon], en patriark, Messias eller Mahdi [den utlovade vägledade ledaren]. Denna rättvisa regering beblandar sig inte i dessa frågor, såvida inte en sådan person bryter mot landets lag och gör uppror. Trots detta, besvarar muslimer

regeringens tolerans och välvilja genom att orättmätigt döda de oskyldiga myndighetspersoner som dag och natt ägnar sig åt att tjäna landet på ett rättvist sätt.

Och om det sägs att muslimerna och *maulavis* i vårt land är syndfria i dessa frågor eftersom de skyldiga kommer från gränsprovinsen, så vill jag respektfullt påpeka att de har begått en synd, vare sig man accepterar det eller inte. Och det är att samtidigt som vi observerar den glöd med vilken de barbariska stammarna i gränsprovinserna försöker bli *ghazis* [överlevare av ett religiöst krig], ser vi å andra sidan inte att *maulavis* i detta land visar någon känsla av verklig sympati för den Brittiska regeringen och dess officerare. Om de verkligen vill denna regering väl, varför publicerar de då inte enhälligt en *fatwa* i gränsprovinsen som undanröjer föreställningen bland dessa dåraktiga människor att de är *ghazis* som kommer att nå paradiset omedelbart efter döden. Jag förstår inte varför *maulavis* och deras anhängare inte lyckas utföra någon beundransvärd tjänst trots sina högtravande lojalitetsanspråk. Detta är faktiskt en underdrift. Det finns många *maulavis* mot vilka ännu större invändningar kan göras. Må Gud reformera deras hjärtan.

Kort sagt, vårt muslimska folk begår allvarliga övergrepp mot rättigheterna för Guds skapelse. Om en välvillig regent behandlas på detta sätt, vilken behandling kan vi då förvänta oss utav andra? Gud bevittnade denna överträdelse från himlen och har sänt en person i likhet med naturen av Messias Jesus för att ställa det till rätta. Han gav honom namnet Messias på samma sätt som reflektionen av ett ansikte i vatten eller en spegel metaforiskt kan kallas för den personens återuppståndelse. För de läror som jag nu betonar, såsom att ha kärlek till sin fiende och medkänsla för

Guds skapelse, har tidigare betonats av den hedervärde profeten vars namn är Jesus Messias Och i denna tid är tillståndet av vissa muslimer sådant att de istället för att älska sina fiender, med orätt mördar sådana människor under skamlig religiös förevändning som snarare har gjort dem gott än att ha skadat dem. Därför var det nödvändigt att en sådan person, genom uppenbarelse av Gud, som besitter Messias egenskaper med ett budskap som främjar fred och försoning, kom till för att omvända dessa människor. Behövde inte denna tidsålder en *avatar* [andra ankomst] av Jesus Messias? Förvisso gjorde den det. För närvarande är miljontals muslimer redo att döda andra människor under förevändning av *jihad*. Faktum är att vissa inte kan älska en välvillig regering ens när de lever under dess beskydd. De är oförmögna att nå de högsta nivåerna av sympati och kan inte rena sig själva från skenhelighet och falskhet. Det fanns därför ett skriande behov av Messias *avatar*. **Jag är alltså just den utlovade avataren**, som har sänts i Messias Jesus andliga likhet, personlighet och natur.

Den andra typen av överträdelse, som rör Skaparen, är de samtida kristnas troslära som har överskridit alla gränser beträffande Skaparen. Det råder ingen tvekan om att profeten Jesus^{as} är en framstående profet från Gud. Han är utan tvekan älskad och hedrad av Gud, ett ljus i denna värld och en vägledningens sol. Han förhärligades inför Herren Gud och hade en ställning nära Hans tron. Miljontals människor som sant älskar honom, följer hans läror och agerar efter hans vägledning kommer att få befrielse från helvetet. Det är emellertid ett allvarligt fel och en otro att upphöja en sådan utvald Guds tjänare till gudomlighet. De som Gud älskar står Honom mycket nära och har ett särskilt förhållande till Honom. Om de på grund av denna relation ibland

hänvisar till sig själva som "*Guds söner*" eller hävdar att Gud talar genom dem eller manifesterar sig i dem, så är dessa påståenden sanna i en viss innebörd och ur ett perspektiv som måste förklaras. Användningen av sådana termer — för dem som förlorar sig själva i Gud och sedan kommer fram i en ny form efter att ha fostrats av Guds ljus — är en gammal tradition bland dem som är begåvade med Gudomlig kunskap. Det sägs ibland att Gud har uppenbarat sig i en sådan person. Detta uttryck betyder inte att personen själv är *Rabbul-'Alamin* [Herren över alla världar]. Många har snavat när de har kommit till denna delikata punkt, och som en följd av denna förvirring har tusentals fromma människor, heliga män och *avatarer* dyrkats som gudar. Sanningen är att när andliga och himmelska angelägenheter hamnar i händerna på lekmännen så kan de inte nå dess botten. Slutligen hamnar de efter viss förvrängning och bokstavlig tolkning av metaforer i grav felaktighet och villfarelse. Dagens kristna lärda är också insnärjda i detta misstag och försöker på något sätt fastställa Jesu gudomlighet. Detta är ett brott mot Guds rättigheter.

För att etablera Skaparens rättmätiga status och *Tauhid* [Enhet] i folks hjärtan, upprestes en storslagen Profet (må Allahs frid och välsignelser vare med honom) i Arabiens land. Hans namn är **Muhammad**^{sa} och **Ahmad**^{sa}, må Allah skänka honom obegränsade fridshälsningar.

Shari'ah [Gudomlig religiös lag] bestod av två delar. Den viktigare delen var *la ilaha illallah*¹⁵, det vill säga *Tauhid*. Den andra delen var sympati för mänskligheten — att önska för dem vad man önskar för sig själv. Av dessa två delar betonade Messias sympati

15. Det finns ingen som är värd att dyrka utom Allah. [Översättaren]

för mänskligheten, eftersom det var det som behövdes under hans tid. Den större delen, *la ilaha illallah*, källan till Guds Storhet och Enhet, betonades av den Heliga Profeten Muhammed (må Allahs frid och välsignelser vara över honom) eftersom hans tid behövde denna betoning. Den tid vi lever i följde sedan, och båda dessa felaktigheter har nått sin höjdpunkt i denna tid. Åsidosättandet av rättigheterna för Guds skapelse och mord på oskyldiga människor har båda blivit en del av muslimernas tro. Dessa barbariska människor har dödat tusentals oskyldiga människor på grund av denna felaktiga doktrin. Åsidosättandet av Skaparens rättigheter har också nått sin höjdpunkt. Det har blivit en del av den kristna tron att Jesus^{as}, Messias, är Gud och värd att dyrkas av människor och änglar. Det har gått till en sådan överdrift att även om det finns tre väsen i treenigheten enligt deras tro, så åberopar och dyrkar de i praktiken endast Messias. Båda dessa kränkningar — mot Guds skapelses rättigheter och mot Skaparens rättigheter — har nått en sådan omfattning att det är svårt att säga vilken som är grövre än den andra. Så i denna tid har Gud, i förhållande till åsidosättandet av skapelsens rättigheter, kallat mig messias och gjort mig till Jesus Messias *avatar* i förhållande till hans natur och gestalt. På samma vis har Han i förhållande till åsidosättandet av Guds rättigheter kallat mig Muhammad och Ahmad, och gjort mig till en *avatar* av den Helige Profeten Muhammad (Allahs frid och välsignelser vare med honom) för att sprida *Tauhid*, i förhållande till hans natur och gestalt. I enlighet med dessa betydelser är jag Jesus Messias och även Muhammad Mahdi. "Messias" är en titel som gavs till Profeten Jesus (frid vare med honom) och den betyder: den som vidrör Gud, får del av Hans gunst, är Hans *kalif* och är en person som är etablerad på sanningens och rättfärdighetens väg.

“Mahdi” är en titel som gavs till Profeten Muhammad Mustafa (må Allahs frid och välsignelser vara med honom) och som betyder: en person som till sin natur är vägledd, arvinge till all vägledning och ett förkroppsligande av återspeglingsen av Guds attribut *Hadi* [Vägledaren]. Guds välsignelse och barmhärtighet har gjort det möjligt för mig att ärva båda dessa namn i denna era, och båda dessa titlar har förenats i min person. I linje med dessa betydelser är jag både Jesus Messias och Muhammed Mahdi. I islamisk terminologi kallas den här typen av advent för en “*buruz*” [åter-framträdande, eller andlig återkomst]. Jag har beviljats två typer av *buruz*: den ena är Jesus^{as} *buruz* och den andra är Muhammed^{sa} *buruz*. Kort sagt, genom *buruz* är mitt väsen en blandad sammansättning av de båda profeternas personligheter.

I egenskap av Jesus^{as} Messias har jag fått i uppdrag att hindra muslimerna från barbariska attacker och blodsutgjutelse. Det har tydligt nämnts i den Heliga Profetens (må Allahs frid och välsignelser vare med honom) *ahadith* att Messias skulle göra slut på religionskrig när han återvänder till världen. Detta är vad som håller på att hända. Mina anhängare — som bor i olika delar av Brittiska Indien — uppgår nu till närmare trettio tusen eller lite mer.¹⁶ Varje person som tar *bai'at* [trohetslöfte] i min hand och tror på mig som den utlovade Messias måste acceptera att *jihad* är helt förbjudet i denna tidsålder eftersom Messias har kommit. I synnerhet måste han, i enlighet med min lära, vara välvilligt inställd — uppriktigt och inte blott skenheligt — gentemot den

16. Antalet människor som är särskilt begåvade med kunskap och förståelse är ungefär tio tusen. Men alla typer av människor, inklusive de icke-läskunniga, är minst trettio tusen eller möjligtvis fler. [Författaren]

Brittiska regeringen. Denna vänskapsflagga har nu hissats och även om hundra tusen *maulavis* skulle önska upprätta en sådan effektiv församling för att motverka barbariska uttryck för *jihad* så hade det varit omöjligt för dem. Om Gud vill är det min förhoppning att denna välsignade och fredsälskande *Jama'at*, som raderar ut idéerna om *jihad* och krigslystenhet, kommer att utökas till hundratusentals inom några år, och att de som utövar våldsam *jihad* kommer att ändra sina åsikter.

I egenskap av Muhammad Mahdi är mitt uppdrag att återupprätta *Tauhid* i denna värld med hjälp av Gudomliga tecken. Vår herre och mästare Muhammad (må Allahs frid och välsignelser vara över honom) etablerade Guds Storhet, Mäktighet och Makt i hjärtat på Arabiens avgudadyrkare enbart genom himmelska tecken. Jag har också fått hjälp av den Heliga Anden (*Ruh-ul-Quds*). Samma Mäktiga och Heliga Gud som har sänkt sig ner över mig visade sig för alla Profeter. Han visade sig för Moses^{as} vid Sinai, för Jesus^{as} vid berget Seir och Han lyste fram på den Heliga Profeten (må Allahs frid och välsignelser vara över honom) vid berget Paran. Han har kommunicerat med mig och sagt till mig:

Jag är det Högsta Väsendet för Vars tillbedjan alla
Profeter skickades. Jag Allena är Skaparen och Härskaren
och det finns ingen lik Mig. Jag är fri från födsel och död.

Jag har informerats om att rådande kristna trosuppfattningar som treenigheten och försoning alla är mänskliga misstag som strider mot Guds verkliga läror. Gud har informerat mig direkt med Sitt Eget levande ord:

Om du möter svårigheter och människor frågar hur

de kan veta att du kommer från Gud, säg till dem att himmelska tecken är mitt vittne, att mina böner besvaras och att jag upplyses om dolda ting i förväg.

Dolda mysterier, som endast Gud känner till, avslöjas för mig innan de uppenbaras offentligt. Ett annat tecken är att om någon vill utmana mig på dessa områden — såsom accepterande av böner och underrättelse i förväg om dess acceptans, eller kunskap om det fördolda bortom mänsklig kapacitet — kommer han att misslyckas oavsett om han kommer från Öst eller Väst. Detta är de två tecken som jag har fått för att vägleda människor till den Sanna Guden, som är våra själars och våra kroppars Gud och till vilken vi alla en dag skall återvända. En tro som inte visar på den Gudomliga Makten är förvisso ingenting. Alla Profeter har accepterat att den Gudomliga kraften är tecknet på en sann religion.

Det bör noteras att dessa två namn som Gud fastställt för mig inte bara är sedan ett fåtal dagar. I en uppenbarelse som nämns i min bok *Barahin-e-Ahmadiyya*, som publicerades för ungefär tjugo år sedan, har Gud använt dessa två namn för mig — Jesus Messias och Muhammed Mahdi — för att jag skall kunna föra fram Guds budskap som nämns ovan till både kristna och muslimer. Ack! Alla sökare har fått möjlighet att tillfredsställa sig själva genom mig, om bara deras hjärtan önskade det och de fruktade den Yttersta Dagen.

En levande tro är en tro som besitter Guds Kraft och som visar Hans ansikte genom mirakulösa gärningar. Jag vittnar om att tron på *Tauhid* — det vill säga Islam — är en tro där Guds skapelse inte intar Skaparens plats. Även kristendomen kom från Gud, men tyvärr är den inte längre baserad på dessa läror. Det är också en

besvikelse att denna tids muslimer har berövat sig själva den andra delen av den Gudomliga lagen, som består av sympati, kärlek och en anda av tjänande. Det är skamligt att de hänger sig åt sådana barbariska seder trots att de tror på *Tauhid*. Jag har upprepade gånger försökt befria dem från dessa vanor. Men det är beklagligt att de utsätts för sådant anstiftande som väcker deras barbariska instinkter. Och det är vissa mindre förståndiga prästers skrifter som har en giftig inverkan. Ett antal böcker har skrivits som är fulla av förolämpningar och lögnar om vår Heliga Profet^{sa}. Bland dessa återfinns böcker som skrivits av pastor 'Imad-ud- Din, pastor Thakar Das och Safdar Ali, boken *Umma-hatul-Mo'minin* samt pastor Riwarhis tidskrift som alla är av denna typ. Varje muslim som inte besitter en hög grad av tålmod och återhållsamhet kommer spontant att upphetsad när han läser dessa skrifter, eftersom det snarare än akademisk diskussion används en hård tongång som är svår att tolerera för den vanlige muslimen. En hedervärd präst har skrivit i sin Lucknow-baserade tidning att om händelserna från 1857 upprepas skulle det vara en konsekvens utav pastor Imad-ud-Dins böcker. Det är värt att notera att pastor Imad-ud-Dins litteratur är så pass upprörande att en hedervärd missionär har uttryckt denna åsikt. Mot bakgrund av de starka känslorna bland muslimerna skrev jag nyligen ett något strängt svar på dessa anstötliga böcker. Syftet med dessa skrifter var att muslimernas upprördhet skulle upphöra när de fått se svar på tal. Detta gynnade muslimerna och deras smärta lindrades med dessa genmälen. Problemet kvarstår dock eftersom prästerna fortsätter att producera material som lättkränkta och hetlevrade muslimer inte kan hantera.

De kristna prästerna har gett sig in på en mycket farlig väg. Å

ena sidan hävdar de felaktigt att Qur'anen uppmanar muslimerna till *jihad* vid alla tillfällen och i alla tider, som om de försöker dra uppmärksamheten till denna tradition. Å andra sidan uppviglar muslimerna med provocerande litteratur. Det är oklart varför dessa människor är så naiva att inte inser att dessa handlingar tillsammans riskerar få farliga konsekvenser. Jag har upprepade gånger skrivit att Qur'anen förvisso inte ger budet av *jihad*. Sanningen är helt enkelt att vissa av Islams tidiga motståndare ville begränsa eller snarare utplåna Islam med svärdet. Islam höjde svärdet mot dem endast i självförsvar. Endast för sådana fiender beordrades att de antingen skulle dödas eller att de skulle anta Islam.¹⁷ Detta påbud gällde under aktuell tid och inte för evigt. Islam är inte ansvarig för de felaktiga eller själviska handlingar som begicks av de monarkier som kom efter Profetens^{sa} tid. Den som tar upp frågan om *jihad* för att lura okunniga muslimer vill i själva verket främja deras giftiga vana. Det hade varit bättre om kristna präster, efter att noggrant ha undersökt historien, hade betonat att det inte finns någon sådan doktrin om *jihad* i Islam och att det inte finns någon uppmaning att konvertera människor till Islam med våld. Den Heliga Qur'anen är den bok som innehåller följande vers:

لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ...¹⁸

Detta innebär att det inte får finnas något tvång i religiösa frågor.

17. Denna hänvisning gäller dömda brottslingar som hade begått allvarliga grymheter. Se även sidorna ovan. [Översättaren]

18. Det finns inget tvång i religionen. (Qur'anen 2:257)

Kan vi dra slutsatsen att en sådan bok lär ut krigföring? Vad kan vi klaga på *mullorna*, när de kristna prästerna också har misslyckats med att följa sanningens väg och som även skulle ha varit till nytta för att främja regeringens politik. På grund av dessa farhågor har jag två gånger tidigare bett Hans Excellens Viceregenten att tillfälligt upphäva debatter där ett parti kritiserar ett annat partis religion. Hittills har dock dessa förslag inte uppmärksammats. För tredje gången ber jag ödmjukt Hans Excellens att förbjuda denna praxis att angripa andras tro under en period av minst fem år. Detta agerande leder till ständigt ökande oenighet och fientlighet i landet, i så hög grad att vänskapliga möten mellan olika grupper har upphört att äga rum. Det händer ibland att en grupp med bristande kunskap reser ett grundlöst påstående och förolämpar en annan grupp djupt. Ibland leder detta till upplopp. Kritiken av det islamiska begreppet *jihad* är ett exempel på denna företeelse. Sådan kritik återupplivar känsliga minnen och leder till oroligheter. Så, om vår kloka regering tillämpar denna lag under fem år att alla religiösa grupper i Indien, inräknat prästerna, strikt förbjuds att angripa andra religioner, och träffar varandra med kärlek och gott uppförande, och var och en framför sin religions förträffligheter, så är jag övertygad om att denna splittrings och fientlighetens giftväxt som växer sig stark inbördes kommer att försvinna omgående.

En sådan åtgärd från regeringens sida kommer att uppskattas, och kommer även att ha en positiv inverkan på människorna i gränsprovinsen samt främja fred och vänskap. Det framstår som om Gud i himlen vill att krig och konflikter ska upphöra och att traditioner av vänskap och kärlek ska främjas. Om det finns någon sanning i en religion bör den visas upp, snarare än att man

ständigt räknar brister i andra religioner. Det är inte alla härskare eller administratörer som kan tillämpa eller acceptera mitt förslag. Endast mycket skarpsinniga administratör kommer att förstå dess verkliga betydelse. Jag hoppas att Hans Excellens Viceregenten Lord Curzon, som är både vidsynt och skarpsinnig, kommer att överväga detta förslag och genomföra det med beslutsamhet.

Om detta inte är möjligt bör han sätta alla trosuppfattningar på prov för att avgöra vilken som har den gudomliga auktoriteten på sin sida. Med andra ord bör order skickas till de kända lärda inom varje religion — Muslimer, Aryas, Sikher, Sanatan dharm, Kristna, Brahmaner, judar osv. — att framställa bevisen för den Gudomliga Makten i deras tro i form av en profetia eller något annat. Den religion som bedöms ha det starkaste Gudomliga stödet bör sedan förklaras sann och värd att respekteras. Eftersom jag har fått auktoritet från himlen anmäler jag mig frivilligt för mina anhängares räkning och är redo för en sådan prövning. Samtidigt ber jag att Allah alltid ska välsigna vår regering, under vars beskydd vi har möjlighet att med gudomlig auktoritet lägga fram förslag som visar på Guds makt.

Med fredshälsningar, den 7 juli 1900

Framställd av den ödmjuka,

Mirza Ghulam Ahmad från Qadian

Kontakt:

Islams Ahmadiyyaförsamling

Nasir Moskén

Tolvskillingsgatan 1

SE-414 82 Göteborg

Sverige

Tel. 031-741 64 80, 031-741 64 89

Fax. 031-741 64 81

www.alislam.org, www.ahmadiyya.se

info@ahmadiyya.se